

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/417/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514210995
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3514210995.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: AB 1 B.V. , so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX Holandské kráľovstvo, reg. č. 560 07 043, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: Q. O., bytom Y. XXXX/XX, K. Q. nad B., právne zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 598,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. januára 2016, č.k. 10C/273/2015-81, takto

rozhodol:

I. P o k r a č u j e v odvolacom konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu AB 1 B.V., so sídlom v Holandskom kráľovstve, Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, reg. č. 560 07 043, a to so spoločnosťou AB 2 B.V. so sídlom v Holandskom kráľovstve, Amsterdam, Strawinskylaan 933, reg. č. 572 79 667.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 352,29 eur, titulom trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia, k rukám právneho zástupcu žalovanej .

III. Žiadna zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 14.01.2016, č.k. 10C/273/2015-81 súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 598,23 eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 68,68 eur, úroku z omeškania vo výške 8,50% ročne zo sumy 598,23 eur od 22.11.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobcovi súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v sume 575,37 eur titulom trov právneho zastúpenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalovanej. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 52 , § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k/, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, príslušnými článkami Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 2 písm. d) a i), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že dňa 12.09.2012 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovanou, ako dlžníčkou uzatvorená zmluva označená ako "úverová zmluva". Podľa názoru súdu predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu súd považoval za tzv. typovú, vyhotovenú pre širší okruh spotrebiteľov, pre ktorú platí zákaz obsahu neprijateľných podmienok podľa § 23a ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., ktorý bol v danom prípade porušený. Súd ako neprijateľnú vyhodnotil zmluvnú podmienku umožňujúcu postúpiť práva zo zmluvy bez súhlasu druhej zmluvnej strany len dodávateľovi, keďže táto už na prvý pohľad vyvolávala pocit hrubej nerovnováhy, zvlášť za situácie, keď takéto postúpenie

právny predchodca žalobcu aj realizoval. Postupníkom sa stala spoločnosť so sídlom v Holandskom kráľovstve, čo objektívne podľa súdu znamenalo minimálne sťaženie jej garancií a nezanedbateľné bolo aj nebezpečenstvo, že spotrebiteľ odradí od uplatňovania si svojho práva od subjektu so sídlom na takom mieste. Túto zmluvnú podmienku preto súd považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka. Postup zo strany právneho predchodcu žalobcu súd zhodnotil ako nekalú obchodnú prax a postúpenie pohľadávky považoval za absolútne neplatné, čo v konečnom dôsledku znamenalo nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu a žalobu bolo potrebné zamietnuť. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1, 3 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej (správne právneho zástupcovi na strane žalovanej) priznal náhradu trov konania v zmysle § 137 O.s.p. a § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), b), c), § 16 ods. 3, 4, § 18 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, nasledovne: 30.06.2015 - za prevzatie a prípravu zastúpenia - 39,84 eur, dňa 02.07.2015 - odpor - 39,84 eur, dňa 04.01.2016 - vyjadrenie - 39,84 eur, dňa 14.01.2016 - účasť na pojednávaní - 39,84 eur, paušálna náhrada 2x 8,39 eur - 16,78 eur, 2x 8,58 eur - 17,16 eur, dňa 14.01.2016 - náhrada za stratu času 13 polhodín po 14,30 eur - 185,90 eur, DPH (20 %) - 75,84 eur, dňa 14.01.2016 - náhrada za použitie osobného motorového vozidla Mitsubishi Outlander za cestu Lučenec - Nové Mesto nad Váhom a späť, základná náhrada (410 km x 0,183 Eur) - 75,03 eur, spotreba pohonných hmôt (410 / 100 x 9,5 x 1,163 eur) 45,30 eur. Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú 575,37 eur .

2. Proti tomuto rozsudku, vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobcu. Odvolanie odôvodnil poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. b), f) O.s.p. a ust. § 205 ods.2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.. Uviedol, že trovy právneho zastúpenia nie sú účelne vynaložené trovy, keď právny zástupca žalovanej si vyčíslil odmenu za dve podania - odpor zo dňa 02.07.2015 a vyjadrenie zo dňa 04.01.2016, ktoré majú obdobný, až úplne podobný obsah a výpovednú hodnotu a teda podľa jeho názoru ide o duplicitné podania. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.03.2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013. Ďalej uviedol, že právny zástupca žalovanej si vyúčtoval trovy za náhradu straty času za účasť na pojednávaní z Lučenca do Nového Mesta nad Váhom. Podľa ust. § 17 ods. 1 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. však táto položka advokátskemu koncipientovi neprináleží. Za tento čas advokátskemu koncipientovi patrí iba náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. V prípade priznania náhrady za stratu času by mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojím zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom § 16 ods. 3 vyhlášky. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok (nesprávne uviedol žalobcu uznesenie) v napadnutej časti zmenil tak, že právneho zástupcovi žalovanej náhradu trov konania neprizná, príp. aby znížil trovy priznané právneho zástupcovi žalovanej súdom prvej inštancie. a vec vrátil na ďalšie konanie resp. zmenil tak, že trovy právneho zastúpenia žalovanej nepriznal. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 58,10 eur.

3. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že na jej strane neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej umožňovali náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. Námetka žalobcu, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nie je dôvodná. Rovnako jej právneho zástupcovi patrí náhrada za stratu času, stráveného na ceste na pojednávanie. Ide o paušalizovanú kompenzáciu produktívnej časovej jednotky, ktorú by inak mohol advokát využiť na odplátne poskytovanie právnych služieb. Z povahy náhrady za stratu času vyplýva, že prináleží advokátovi bez obmedzenia aj v prípade, ak je úkon právnej služby realizovaný advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva . V tejto súvislosti nie je dôvodné rozlišovať medzi cestovaním advokáta a advokátskeho koncipienta. Poukázala na rozhodnutia Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/502/2015 zo dňa 31.08.2015, Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/186/2013 zo dňa 08.10.2013, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/522/2015 zo dňa 14.10.2015. Nesúhlasila s vyjadrením žalobcu, ktorý poukázal na jej podania, ktoré sú formulárové a obsahovo takmer totožné. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchšej, skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto právo je zaručené Ústavou SR. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.10.2009, sp.zn. 2MCdo 16/2008, pre voľbu advokáta zákon žiadne obmedzenia neustanovuje. Taktiež nesúhlasila s argumentom žalobcu, ktorý nesúhlasil, aby jej bola priznaná náhrada trov konania za dve písomné podania, ktoré sú podľa jeho názoru obsahovo podobné, až totožné. Uviedla, že písomným podaním zo

dňa 02.07.2015 bola nedôvodnosť žaloby namietaná s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a teda s poukazom na absenciu obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Na druhej strane z písomného podania zo dňa 04.01.2016 vyplýva, že bol namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda ide o obsahovo úplne odlišné písomné podanie. Súčasne si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 34,20 eur.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania podľa § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým súd žalobu zamietol, odvolaním napadnutý nebol, preto v tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a rozhodnutím odvolacieho súdu nie je dotknutý (§ 367 ods. 2, 3 CSP).

6. V prvom rade je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie žalobcu bolo podané pred 01.07.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávani a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd v danej veci posudzoval žalobcom uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - zák. č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku.

9. V danej veci je odvolaciemu súdu z úradnej činnosti známe, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie došlo ku dňu 18.10.2016 k zániku žalobcu - spoločnosti AB 1 B.V., a to v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou AB 2 B.V. Preto odvolací súd v zmysle § 64 CSP rozhodol o pokračovaní v odvolacom konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, spoločnosťou AB 2 B.V..

10. Podľa ust. § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

11. Čo sa týka samotného rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania právnenému zástupcovi žalovanej, súd prvej inštancie o trovách konania rozhodoval správne podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (i keď nesprávne uvádza, že rozhodoval aj podľa odseku 3 tohto ustanovenia) tak, že mu priznal náhradu trov konania za účelne vynaložené úkony právnej služby. Odvolací súd sa preto s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tomto smere plne stotožňuje a odvolacie námietky žalobcu považuje za nedôvodné. Ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2. Navyiac, žiadny právny predpis neukladá povinnosť strane konania zvoliť si advokáta v mieste konania sporu, pričom výber osoby advokáta je ponechaný výlučne na jej vôli. Účelnosť trov je potrebné posudzovať vo vzťahu k výsledku sporového konania, pričom v danom prípade bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, teda obrana žalovanej bola úspešná.

12. Trovy konania žalovanej predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z..

13. Žalobca v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania za podanie odporu zo dňa 02.07.2015 a za vyjadrenie zo dňa 04.01.2016 nemala byť priznaná za oba úkony, keďže ide o obsahovo totožné podania, teda duplicitné. Odvolací súd sa s touto námietkou nestotožňuje. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že obsahom podaného odporu zo dňa 02.07.2015 sú iné skutočnosti ako vo vyjadrení žalovanej zo dňa 04.01.2016, v dôsledku ktorých podaní následne aj došlo k zamietnutiu

žaloby vo veci samej. Odvolací súd má zhodne so súdom prvej inštancie za to, že za oba tieto úkony právnej služby patrí žalovanej náhrada trov konania a správne jej aj bola súdom prvej inštancie priznaná.

14. Dôvodná však bola námietka žalobcu v odvolaní, pokiaľ nesúhlasil s priznaním náhrady za stratu času za účasť na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 14.01.2016, ktorého pojednávania sa zúčastnil advokátsky koncipient právneho zástupcu žalovanej (splnomocneného advokáta na zastupovanie v spore).

15. V zmysle ust. § 1 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

16. V zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú hodinu.

17. V súvislosti so zastúpením žalovanej na pojednávaní konanom dňa 14.01.2016 advokátskym koncipientom súd prvej inštancie nerozhodol správne, keď priznal právnomu zástupcovi žalovanej aj náhradu za stratu času, uplatnenú podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia náhrada za stratu času patrí advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však pojednávania dňa 14.01.2016 zúčastnil advokátsky koncipient, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/91 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona u advokáta v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Účelom náhrady straty času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas, počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Za tento čas advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času, ale náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách, ktorá mu aj bola v danom prípade priznaná. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Takisto by potom v prípade priznania náhrady za stratu času mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojim zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky.

18. Nakoľko uvedeného pojednávania na súde prvej inštancie sa dňa 14.01.2016 zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim žalovanú v spore, náhrada za stratu času za uvedené pojednávanie mu nepatrí.

19. Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že náhradu účelne vynaložených trov právneho zástupcu žalovanej ponížil o nesprávne priznanú náhradu za stratu času (185,90 eur + 37,18 DPH, t.j. spolu 223,08 eur). Náhrada trov konania, ktorú je povinný žalobca žalovanej zaplatiť potom predstavuje sumu 352,29 eur (pôvodne priznaných 575,37 eur mínus strata času s DPH 223,08 eur).

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na ich náhradu, keď obe strany sporu boli v odvolacom konaní čiastočne úspešné.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).